

**KAD PJEVACICA POSTANE PORNO ZVIJEZDA, A NOGOMETNI TRENER
NOVINAR: OSUDA PORNOGRAFIJE NA WEB-U I TOLERIRANJE PROSTITUCIJE
NA TV-U**

Goran Vežić

29. juni 2004.

Draži novinarstva i nogometa sastoje se vjerojatno u njihovoj jednostavnosti pa tako - za razliku od književnosti ili umjetničkog klizanja - svaki nogometni gledatelj ima iluziju da bi mogao biti selektor državne reprezentacije isto kao i što svaki citatelj misli da bi mogao biti novinar.

Miroslav Ciro Blažević je bastard tih dviju iluzija: Čovjek koji je kao selektor nogometne reprezentacije Hrvatske bio treći na svjetskom prvenstvu godine 1998. u Francuskoj na zalasku svoje trenerske karijere odlucio se okušati u nečemu što on i, možda čak, njegovi poslodavci misle da je novinarstvo: Komentirao je utakmice na europskom prvenstvu u Portugalu i nastupao je, kao novinar, čak i na konferencijama za tisak držeci, naravno, glavnu riječ.

Razumije se da novine, odnosno TV i radio i internet, isto kao i nogomet, nisu azili za ekskluzivce nego su opće stvari, demokratske tekovine, koje konzumiraju milijuni čitalaca ili gledatelja. Da bi bili to što jesu moraju zadržati svoju demokraciju. Hrvatsko novinstvo barem je tu u prednosti pred hrvatskim nogometom: Za nogometne trenere potrebno je formalno obrazovanje i licenca, a za biti novinarom - ili se barem tako nazivati - licenca nije potrebna. Svatko se može samoproglasiti novinarom pa tako i Ciro Blažević koji zbivanja u Portugalu komentira za Novu TV, privatnu televizijsku stanicu, poput stotina drugih nogometnih stručnjaka u svijetu.

I tu bi bio kraj price da Ciro Blažević u svom stilu ne potura loptu kroz noge i gledateljima i novinarima. Blažević najprije kao novinar na konferenciji za novinare napadne selektora hrvatske nogometne reprezentacije Ottu Barica koristeći činjenicu da je u nogometu ipak veći autoritet od svog nasljednika što je, na koncu, dopušteno, pa čak i dobrodošlo jer zašto novinari ne bi bili veći znalci od onih o kojima govore ili pišu.

Blaževicev napad je viden u Hrvatskom novinarskom društvu (HND) i brže-bolje u njihovom priopćenju nastup mu je nazvan "sumrakom hrvatskog novinarstva". Otišlo se i jedan korak dalje, odnosno dva natrag, u priocjenju u kojme se kaže da se "na EURO 2004. događa da pojedini 'novinari', ali i urednici, te voditelji izravno ili, pak, neizravno reklamiraju sponzore ili proizvode, što je bjelodano nedopustivo". I tu se stalo tek uz prijetnju ukoliko se neimenovani oglašivači na ovo upozorenje da će se obavijestiti Vijeće casti HND i druge novinarske institucije. I na tome se stalo.

Nažalost, u "sumraku hrvatskog novinarstva" se javlja kokošje sljepilo kao simptom u Hrvatskom novinskom društvu: Vide tek Ciru Blaževica koji reklamira pivo zaodjenut u novinarski plašt kojeg mu je svake portugalske večeri navlacio nitko drugi nego Ivan Blažicko, isto takav propagandist koji reklamira istu vrstu piva i publici prodaje lažnjak da je i on novinar.

Blažicko je u ratno vrijeme u Hrvatskoj kao sportski novinar postao i urednikom informativnog programa državne Hrvatske televizije, a sad je direktor privatne Nove TV.

Ovaj dvojac u pricu o nogometu obavezno ulijeva zapjenjeno pivo - Blaževic to radi i u redovitom propagandnom programu i u onome što bi se trebalo zvati nekakvim sportskim informativnim programom. Taj dvojac je tako uspješan i sugestivan pa je poslije prve utakmice hrvatske reprezentacije u Portugalu, koja je odigrana sa Švicarskom, hrvatskog ministra znanosti, obrazovanja i sporta Dragana Primorca navukao da visoko podigne cašu u cast doticnog piva, valjda kao poruku i školarcima i sportašima (Poslije Primorca u emisiji su gostovali i drugi političari s cašom piva u ruci, ali nisu tako djelovali šokantno poput najmlađeg člana hrvatske Vlade s obzirom na blizinu im alkohola u svakodnevnom životu).

Ima - i izvan novinarstva - dosta tužnih elemenata u ovoj prici, ali najtužniji nisu Blažicko koji kompromitira profesiju u trci za profitom, ni Blaževic koji je utrcao u profesiju držeci je jednako mutnom kao što je ona nogometna, ni ministar kojeg se dade lako predriblati, nego je najtužnije što nitko iz profesije nije istrcao i jasnim jezikom kazao deckima, polunovinarima, polunogometasima, polupivopijama, da se ne mogu istovremeno predstavljati novinarima i biti goli propagandisti, da je to nedozvoljivo po novinarskom kodeksu.

Naravno da bi to bilo pretenciozno očekivati u društvu poremećenih vrijednosti: Glas iz vrha HND-a, a i iz hrvatskog ministarstva kulture, lakše se digne na osudu vijesti emitirane na portalu Index.hr da je na internetu procurio privatni bezazleni porno-film estradne zvijezde Severine što su popratili s nekoliko njenih gotovo nevinih

screenshootova, nego što im se digne na prostituciju u daleko mocnijem televizijskom mediju.

"Objava ovih fotografija predstavlja kršenje zakona i jedan je od najtežih oblika kršenja profesionalnih načela i etike", zagrmio je u Severininu zaštitu Dragutin Lucić, predsjednik HND-a, dok je u slučaju Blaževica i Blažića tonus opao, a riječi omekšale: "Pojedini 'novinari', ali i urednici, te voditelji izravno ili, pak, neizravno reklamiraju sponzore ili proizvode, što je bjelodano nedopustivo".

U čemu je razlika? Prva je pojava postala sablažnjiva zato što je nesvakidašnja, a nad drugom nema zgražanja - jer je postala redovita. Tipično za konzervativno društvo: Javna osuda pornografije i prešutna tolerancija prostitucije.